

Restytucja strzebli błotnej *Eupallasella percunurus* w Poleskim Parku Narodowym

Restoration of lake minnow *Eupallasella percunurus* in the Polesie National Park

JACEK WOLNICKI¹, SZYMON KOLASA², JUSTYNA SIKORSKA¹

¹ Zakład Rybactwa Stawowego
Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie
05–500 Piaseczno, Żabieniec, ul. Główna 48
e-mail: j.wolnicki@infish.com.pl, j.sikorska@infish.com.pl

² Poleski Park Narodowy
22–234 Urszulin, ul. Lubelska 3a
e-mail: szymon.kolasa@poleskipn.pl

Słowa kluczowe: strzebla błotna, ochrona czynna, translokacja ryb, torfianki.

W celu restytucji strzebli błotnej *Eupallasella percunurus* (Pallas, 1814), zagrożonego wyginięciem rodzimego gatunku ryby karpiowałej, w latach 2015–2017 zostały przeprowadzone w Poleskim Parku Narodowym czynne działania ochronne. Do niedawna panował pogląd, że obszar parku jest ważną krajową ostoją tej ryby, jednak nie potwierdzają tego źródła historyczne, a ostatnia inwentaryzacja jej potencjalnych stanowisk w 2012 roku przyniosła wynik negatywny. Pozytywnym skutkiem prac inwentaryzacyjnych było stwierdzenie możliwości restytucji strzebli błotnej w Poleskim Parku Narodowym w zespole trzech silnie wypłyconych, zanikających torfianek o łącznej powierzchni około 0,35 ha, znajdujących się nad jeziorem Karaśne. Pod koniec 2015 roku przeprowadzono rewitalizację wszystkich torfianek, czemu sprzyjało ich całkowite wyschnięcie w tym czasie. Zabieg rewitalizacji polegał na częściowym pogłębieniu torfianek o 1–1,5 m oraz ich gruntownym odkrzewieniu. We wrześniu 2016 roku do torfianek wsiedlono łącznie 300 dzikich osobników strzebli błotnej, pochodzących z dużej populacji zamieszkującej zbiornik wodny w miejscowości Siedliszcze. W lipcu 2017 roku przeprowadzono pierwsze badania efektu zastosowanych działań ochronnych. W każdej z torfianek stwierdzono bezpieczną maksymalną głębokość wody ponad 1 m. Obecność strzebli błotnej potwierdzono we wszystkich torfiankach.